

Žijeme medzi dvoma príchodmi Krista

Matej Gavlák

4. januára 2023 ✝ *Cirkev Spoločnosť*

Občas sa sám seba pýtam, ako vlastne charakterizovať prapodivnú dobu, v ktorej žijeme. Iste, je to doba zjavného morálneho i sociálneho úpadku, ale je to aj doba fantastických technických vynálezov ako z románov Julesa Verna. Ale je toho, samozrejme, ďaleko viac.

Zdroj: sacerdotus.com

Birmovka kvôli peniazom

Keď som bol dieťa, myslel som si, že sa história už skončila, že všetky tie vojny a prevraty a veľké udalosti už raz a navždy skončili, že sa to už nebude nikdy opakovať. Myslel som si – a určite som nebol sám –, že svet už navždy bude taký demokraticko-stojatý a z tejto svojej „stojatosti“ ho vytrhne iba ak vesmírna misia s ľudskou posádkou na Mars (na ktorú som sa vážne tešil).

Naozaj sa to tak dlhé roky zdalo byť. V našej dedinke chodievali ľudia v rokoch nultých každú nedeľu do kostola, cez týždeň do práce, deti do školy a tak stále dookola. Bol to vskutku idylický svet, ako z britskej kriminálky (len, našťastie, u nás nedošlo k žiadnej „záhadnej vražde“). Že ale v krajine slovenskej nie je všetko tak úplne dokonalé, som si začal uvedomovať až po príchode na strednú školu v krajskom meste. „*Na birmovku idem len kvôli peniazom,*“ zveril sa mi raz spolužiak, čo ma úprimne šokovalo.

A od tej doby to išlo už len z kopca. Do kostola začalo chodiť menej a menej ľudí, viera bola akosi zatláčaná do úzadia, skrátka: z ničoho nič som sa ako kresťan ocitol v menšine. A to sme o homosexualite a trans ešte ani nepočuli! Z menšiny praktizujúcich katolíkov sa postupne začal stávať triedny nepriateľ – a dnes tento naratív kulminuje. Liberáli za posledných niekoľko týždňov zas a znova opisovali vo svojich diskusiách kresťanov ako „fašistov“, akoby „upaľovanie čarodejníč“ už nepostačovalo.

Nuž a takto by sa dala v krátkosti charakterizovať doba, v ktorej žijeme – ako doba úplného prevrátenia kresťanských hodnôt. Ale to je len jeden z uhlov pohľadu. Keď sa na vec pozrieme zo širšej perspektívy, zistíme, že veci vlastne vôbec nie sú až také tragické.

Dejiny plné zázrakov

„*Poznanie histórie mi dáva istú nádej do budúcnosti*,“ vyjadril sa raz významný slovenský spisovateľ dneška, Anton Hykisch. A vskutku: keď sa na to pozrieme z historického hľadiska, zisťujeme, že zlo bolo v mnohých skutočne osudových momentoch porážané. Spomeňme si len na nečakané a doslova zázračné obrátenie Rímskej ríše z pohanského štátu na kresťanské impérium; spomeňme si na to, že hoci bola Rímska ríša zničená barbarmi, Európu už o pár desaťročí formovali kresťania.

Veľkou tragédiou pre kresťanstvo bol zaiste vzostup islamu. A hoci Mohamedova sekta zabrala dve tretiny kresťanského územia, posledná bašta – Európa – sa najmenej dvakrát ubránila katastrofe, ktorá sa zdala byť už neodvratnou. A hľa, ďalší zázrak – neuveriteľné obrátenie celého juhoamerického kontinentu, nie nepodobné zvratu v Rímskej ríši. Z krvavých uctievačov boha Tlaloka sa stali len v priebehu pár desiatok rokov ctitelia Panny Márie Guadalupskej.

Takýchto zázrakov je v celých dejinách nespočetné množstvo – väčších i tých menších. Ale najväčším zázrakom stále zostáva narodenie, smrť a zmŕtvychvstanie Bohočloveka Ježiša Krista. Kristus bol predpovedaný mnohými starozákonnými prorokmi. Pred ním pravého Boha uctievali len Izraeliti, len možno pár miliónov ľudí zo stoviek miliónov, možno miliárd, ktorí v tých dávnych dobách žili! A v Novom zákone sa pravý Boh stal z azda najmenej uctievaného tým vôbec najuctievanejším. Zázraky sa dejú a učebnice dejepisu sú ich plné.

Dva príchody

My kresťania veríme, že dejiny sa raz skončia – druhým príchodom Pána Ježiša. To je veľký rozdiel oproti neveriacim, ktorí si myslia, že ľudstvo bude existovať prakticky donekonečna, až do zániku vesmíru samotného. Ako vidno, neveriaci sú v skutočnosti rovnako „veriaci“ ako kresťania, len veria v presný opak toho, čo my.

A presne takto by sme mali definovať dobu, v ktorej žijeme: je to doba medzi dvoma príchodmi Ježiša Krista – medzi Jeho narodením z Panny a medzi Jeho slávnym príchodom na oblakoch v sprievode anjelov. Je to veľmi špecifická doba, taká, akej nikdy predtým nebolo, a aká už ani nikdy nebude, keďže slávnym druhým príchodom sa svet skončí.

Sme vlastne nesmierne požehnaní ľudia. Veď pred Kristom neuzrel Nebo nikto, kým teraz v tejto našej dobe ho môže uzrieť každý jeden žijúci človek. Ak sa pre to, samozrejme, dobrovoľne rozhodne. Ľudstvo tiež priamo od Ježiša na kríži dostalo novú Matku a novú Kráľovnú – Pannu Máriu. Tá je preň obrovskou orodovníčkou, denne nám vyprosuje myriady požehnaní a podľa rôznych svedectiev je to ona, kto vyprosuje záchranu svojim ctiteľom pred ich posmrtným pádom do zatratenia.

Hoci sa Nový zákon začal až Veľkou nocou, naša doba sa *de facto* začala už Ježišovým narodením. Pretože ako raz prišiel, už nás potom nikdy neopustil. Dodnes je medzi nami prítomný vo svätej Eucharistii a až do Svojho druhého príchodu vždy aj bude. A to je to, čo nás spája ako s učeníkmi a prvými kresťanmi, tak aj so stredovekými rytiermi a kráľmi, námorskými objaviteľmi, učencami novoveku, vernými 20. storočia a bude nás spájať aj s poslednou generáciou kresťanov, ktorí uvidia opätovný príchod nášho Pána.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zijeme-medzi-dvoma-prichodmi-krista/>